

Nr 234.

Av herr **Osberg**, om skrivelse till Kungl. Maj:t angående
samhällets befriande från zigenare och andra tattare.

Det torde ligga i varje medborgares intresse att se till det ordning och reda på alla områden kommer tillsynes. Ett bland de största oskick som förekommer inom vårt land är att låta ett stort antal zigenare och andra tattare ostört ströva omkring i landet, livnärande sig i huvudsak med tjuvnad och bettling.

De personer, som mest utsätts för olägenheter från dessa samhällets parasiter, äro avlägset och ensamt boende och ofta de i ekonomiskt avseende sämst lottade; där kunna nämligen dessa individer mera ostört på ett pockande och oanständigt sätt grassera.

För att i någon mån giva sken av att utföra arbete giva de manliga individerna sig ut för att vara förtennare och dylikt, kvinnorna däremot bedriva handel med något krimskrams vid sidan av sitt egentliga yrke som är bettling. Zigenarkvinnan utövar även spådom vid sidan av bettling och inhöstar icke obetydliga belopp av nervösa och enfaldiga individer ur alla samhällsklasser.

De stackars barnen få vanligen aldrig komma i åtnjutande av någon skolundervisning, utan få under hela sin livstid ströva omkring från trakt till trakt och föra en i socialt hänseende vanhedrande tillvaro.

Det är verkligen förvånansvärt att civiliserade land icke bemödat sig om att stävja denna i socialt hänseende mest klandervärda tillvaro.

Man måste även se detta spörsmål från rashygienisk synpunkt, om man tar sikt på en nations framtida lycka. Se t. ex. hur Amerika obönhörligt avvisar från landstigning sådana invandrare, som genom blodblandning kunna försvaga eller rent av förgifta folkstammen; de anse det nämligen vara en skyddsåtgärd lika berättigad som gränsspärning och karantän mot smittkoppor och kolera, och däruti hava de fullkomligt rätt, ty faran hotar icke blott den nuvarande generationen utan i ännu högre grad framtida släkten.

Lämpligt vore att fortast möjligt verkställa en utredning för utrönande av hur stort antal dylika individer finnas inom landet; sedan

detta blivit känt borde oförtövat åtgärder vidtagas i syfte att få ändring i nu rådande missförhållande. Barnen borde tagas om hand i fostringsanstalter. De äldre individerna skulle varnas för att fortsätta å den inslagna banan. Toges ingen hänsyn till detta torde de lämpligast upptagas å arbetsinrättningar. Skulle barnen visa tendens att bli goda människor, borde göras vad göras kunde för att få dem in på sunda banor; misslyckades försöket finge de dela sina föräldrars öde. Även synes mig önskvärt att åtgärder vidtagas att förhindra deras inträde i vårt land.

Emellertid är frågan av den vikt, att vi ej stå till svars med att låta detta elände fortgå utan ingripande. Med anledning av vad sålunda anförts vill jag vördsamt hemställa,

att riksdagen måtte besluta skrivelse till Kungl. Maj:t med framställning om skyndsamt utredning att på lämpligaste sätt befria samhället från zigenare och andra tattare.

Stockholm den 29 januari 1921.

Oscar Osberg.

I motionens syfte instämma:

E. G. Nilsson,
Wibberbo.

Oskar N. Olsson.

Sven Jönsson.

Cornelius Olsson. Per Godén. Herman Andersson, A. Danielsson.
Grimbo.

And. Lindgren.

Carl Arr. Andersson.

Emil Bengtsson.

N. O. Olsson,
Rösta.

S. A. Larsson.

F. Block.

P. J. Edberg.

B. Corneliussen.

C. G. Olsson.
Golvvasta.

Sig. A. Carlsson.

Gustav Johanson,
Hallagården.
